

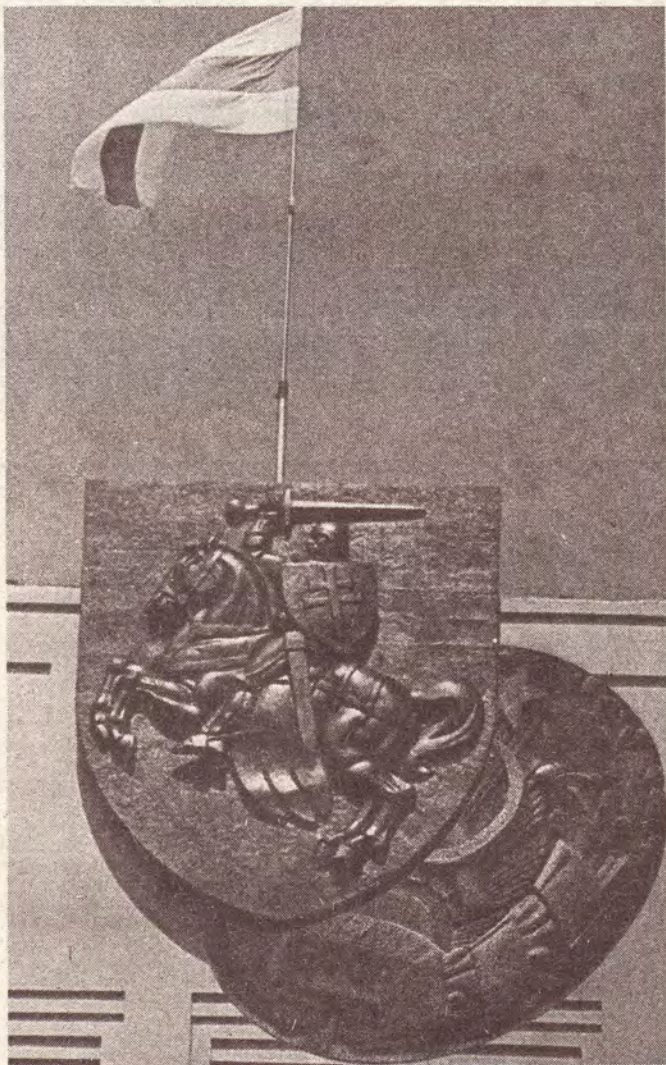
Настаўніцкая газета

Выходзіць з 20 снежня 1945 года

№104 (4461) СУБОТА, 31 снежня 1994 года

Кошт па падпісцы — 16 руб., у розніцу — 60 руб.

ГЭТА БЫЛО Ў 1994-м

НА ФІНІШЫ ГОДА

ПАДАРУНКІ СІРОТАМ

У перадынагоднія дні ў сувязі з правядзеннем дабрачыннай акцыі "Нашы дзеці" для дзяцей-сірот і дзяцей, пазбаўленых сямейнага акружэння, што выходзяць з дзяржаўных інтэрнатных устаноў, на меснік прэм'ер-міністра Уладзімір Гусакевіч, міністр адукацыі і навукі Васіль Стражаў, начальнік упраўлення адукацыі Мінскага аблвыканкама Аляксандр Новік наведвалі Ратонскую школу-інтэрнат. Яны пачура павіншавалі дзяцей і настаўнікаў, уручылі каштоўныя падарункі.

У гэты час школу-інтэрнат наведвалі прадстаўнікі малага навукова-вытворчага прадпрыемства "АДП" (кіраўнік У.Якушкі), амерыканскага дабрачыннага таварыства "Сафія", прадстаўніцтва з абмежаванай адказнасцю "Стайлей" (дырэктар В.Слуцкі), якія прынеслі дзецям прыгожую вопратку, абутак і ласункі.

Прэс-цэнтр Міністэрства адукацыі і навукі.

МАСТАКІ "МАЛАДЗІК"

Адначасова з выставай работ мастацтва і музыкі сярэдняй школы №23 Віцебска адбылася прэзентацыя дзіцяча-юнацкага мастацкага цэнтру "Маладзік".

КОМПЛЕКС ДЛЯ УСІХ

Цэнтрам здарова ў саўвасе-жывання "Узыха" Магілёўскага раёна стаў неадзін пабудаваным на спартыўна-гаспадаркі спартыўны комплекс.

ПАМЯЦІ МАКСІМА БАГДАНОВІЧА

Трэці міжнародны конкурс юных кампазітараў, прысвечаны памяці Максіма Багдановіча, адбыўся ў Гродна. Сярод лаўрэатаў дзве прадстаўніцы Гродзеншчыны — вучаніца Лідскай музычнай школы Дзінара Мазітава і Валерыя Якоўска з Ваўкавыскай музычнай школы.

НА КАЛЯДЫ — У ІТАЛІЮ

Каляднікі і навагоднія свята юныя артысты хору сярэдняй школы №1 Мінска праводзяць у Італіі.

Міхась АНІСЕНКА.

РАСКЛАД КАНІКУЛАЎ

Тэатр музычнай камедыі з Санкт-Пецярбурга прывёз маленькіх мінчукам калядны падарунак. 7 — 8 студзеня ў культурна-асветніцкім цэнтры пройдзе музычны спектакль "Чаюныны лядзіны".

3,5 тысячы дзяцей Гродзеншчыны сустрачаюць Новы год і адпачуць у азімніх летніках дэбюнага знаходжання.

Тэлевізар, відэакамеру, відэамагнітафон або іншую каштоўную рэч атрымаюць у падарунак ад аблвыканкама ўсе дзіцячыя дамы і школы-інтэрнаты для сірот Віцебскай вобласці.

Ва ўсіх раёнах Віцебскай вобласці прайдуць выставы дзіцячых работ мастацкай і дэкаратыўна-прыкладнай творчасці "Дзівоны зімы".

На "Каляды-калядачкі, казкі-ладачкі" запрашае на канікулах дзяцей Белдзярж-філармонія. У праграме выступіць дзяржаўны ансамбль "Харошкі" і дзіцячая харэаграфічная школа Мінска.

Галіна СІДАРОВІЧ.

"Маска" для гадзінніка ёсць!

ПАДВЕДЗЕНЫ ВЫНІКІ КОНКУРСУ "НАСТАЎНІЦКАЙ ГАЗЕТЫ" І МІНСКАГА ЗАВОДА "ЭЛЕКТРОНІКА"

Усяго на конкурс паступіла 315 малюнкаў, пераважна большасць якіх (90 працэнтаў) — ад юных мастакоў з сельскіх месцовасцей. Сярод калек-тыўных аўтараў — валокаж-ская школа №1, адкуль паступіла 70 эскізаў, 3 "Б" клас 16-й школы Барысава. Асноўны ўзрост удзельнікаў конкурсу 10—15 гадоў.

Калектыву мастакоў аддзела знешніх афармленняў завода "Электроніка" вызначыў пераможцаў. Імі сталі:

Наташа ШАЎРОВА, сямякласніца з Полацка, Святлана СТАЛЯРОВА, вучаніца 10 класа з вёскі Слабада Расонскага раёна Віцебскай вобласці.

Саша БЕЛІК, трэцікласнік са Слуцка.

Па матывах іх малюнкаў будуць выраблены шкломасты для гадзіннікаў, якія пойдуць у сярэдняе вытворчасць.

Завод таксама вырашыў заахвоціць шэраг удзельнікаў конкурсу. Сярод іх:

Наташа ЛІТВИНОВІЧ, вучаніца 4 "В" класа школы №16 Пінска — за арыгінальнае мастацка-канструктыўнае рашэнне бракет-гадзінніка з крышкай, які трансфармуецца ў кулон.

Наташа ВАСІЛЕВІЧ, вучаніца 9 класа з вёскі Бердаўка Лідскага раёна Гродзенскай вобласці — за 21 малюнак, выкананы ўсяго ў трох-чатырох спалучэннях колераў.

Таня МАКАРЭВІЧ, вучаніца 3 класа з мястэчка Крыўчы Мядзельскага раёна Мінскай вобласці — за цікавыя прапановы па канструкцыі гадзінніка.

Наташа САВЯНОК, васьмікласніца з вёскі Сасноўка Слонімскага раёна Гродзенскай вобласці — за цікавыя мастацкае і канструктарскае афармленне гадзінніка ў выглядзе зайчыка.

Толькі ЧЫЧАЛБ з пасёлка Лынтупы Пастаўскага раёна

Віцебскай вобласці — за цікавыя прапановы па вырабу гадзінніка. Дзіма ШЫМБАРЭЦКІ, 17 гадоў, з Ваўкавыска Гродзенскай вобласці — за добрыя кампазіцыйныя рашэнні масак.

Наташа, Леа і Аляксандр АСОВІКІ з вёскі Дэмбравы Пінскага раёна Гродзенскай вобласці — за цікавыя прапановы па канструкцыі гадзінніка і варыянты знешняга афармлення, вырашанага ў адным стылі.

Галія МАРОЗ, дзесяцікласніца з пасёлка Арэхаўскі Брэскай вобласці — за 20 шматколерных кампазіцый. Дызайн-студыя "ДАНКА" з Магілёва — як калектыву аўтар (112 эскізаў).

Усім будучым уручаны гадзіннікі "Электроніка", студыя "Данка" атрымае падзячнае пісьмо дырэктара завода Уладзіміра Віктаравіча Вярбіцкага.

ПРАГНОЗ-95

Якой Вам бачыцца адукацыйная сістэма Беларусі ў надыходзячым годзе? Ваша ўяўленне пра школу (сярэдняю, прафесійна-тэхнічную, вышэйшую) у будучым?

СВАІМІ ДУМКАМІ ПА ГЭТЫХ ПЫТАННЯХ "НАСТАЎНІЦКАЙ ГАЗЕТЫ" ДЗЕЛЯЦІЦА:

Галіна БАЛАХОЎСКАЯ, настаўніца Гацукоўскай сярэдняй школы Слуцкага раёна

— У новым, 1995 годзе, як і на ўсе астатнія наша жыццё, школа мае бачыцца нацыянальнай. Толькі такой, і ніякай іншай. Аднак, на жаль, пакуль пра гэта можна толькі марыць, жыццё таму сведка.

Чаму стаю за школу нацыянальную? Бо лічу, што толькі ў ёй, роднай, беларускай — змогуць адчыніцца дзверы для свабоднага, творчага развіцця дзіцяці. Такое дзіця будзе самім сабою, яно не будзе ўціснута ў рамкі нейкіх ідэалагічных прыняццяў. У той жа час яно не будзе разбэшчаным і бескультурным, само будзе разбірацца ў складаных жыццёвых сітуацыях, таму што будзе вучыцца і выходзіць на лепшых традыцыях свайго народа.

Які сэнс я ўкладваю ў паняцце "нацыянальная школа"?

Па-першае, праграмы і ўсё навучэнне павінны быць накіраваны на тое, каб у дзіцяці сфармавацца, і менавіта на пачатковым этапе, што істотна важна, быў закладзены падмурак свайго, нацыянальнага. У гэтым узросце дзеці павінны ўвабраць у сябе ўсё тое лепшае, што створана беларусамі на працягу свайго існавання, свайго гісторыі. Добрае жэванне нацыянальнай культуры адкрые для нашых напачаткаў шырокія абшчы для пазнання сусветнай культуры.

Па-другое. Я згодна з тым, што ў сучаснай школе патрэбна дыферэнцыяцыя навучання. Гэта запатрабуе поўнага перагляду ўсіх падручнікаў. Падручнікі павінны быць даступнымі, цікавымі, ілюстраванымі (чаго няма сёння), каб яны развілі творчы патэнцыял дзіцяці, каб па іх было цікава вучыцца нашым дзецям. Кожны вучань — асоба. Нацыянальная школа павінна яе развіць, выхаваць, накіраваць на самастойны шлях, на пільную працу на карысць незалежнай Беларусі.

У аснове абвешчанай рэформы школы павінна быць нацыянальнае ідэа. Аднак на сённяшні дзень у нас няма на жаль павяржана, багатай ініцыятыўнай асобы нашых улад да роднай мовы, да культуры, да Бачыкаўшчыны. Пакуль, на жаль, больш слоў, чым спраў.

Вось такі мой настрой напярэдні цудоўнага свята. А ў дадатак да сваіх думак нагадаю ўсім нам добра вядомыя, цудоўныя радкі Янкі Купалы:

Стым мы перад будучынай наймай
І ўсё вяржым, сочым яе ход...
І ўскрэнем мы з душою ўпавышай, звышай,
Каб выйсці ў свет, як нейкі здольны рой?

Пётр ШУПЛЯК, дэкан гістарычнага факультэта Белдзяржуніверсітэта

— Год мінулы быў для мяне вельмі адметны па многіх прычынах. Гэта быў той год, калі новая сістэма гістарычнай адукацыі набыла канкрэтны аспект. З'явілася ў свет беларускія падручнікі, створаныя на аснове новай канцэпцыі гістарычнай адукацыі. Яны фарміруюць у маладога пакалення новы погляд на гістарычны працэс, новы адносіны да свайго Радзімы, яе незалежнасці, адраджэння нацыянальных традыцый і культуры.

Змены адбыліся не толькі ў агульнаадукацыйнай, але і ў вышэйшай школе. У гэтым годзе на нашым факультэце падрыхтаваны новыя гістарычныя праграмы, створаны новыя навучныя наплывы.

У 1994 годзе ў Міністэрстве юстыцыі афіцыйна зарэгістравана Беларускае асацыяцыя гісторыкаў. Думам, што ў межах асацыяцыі мы зможам вырашаць многія свае надыдзеныя пытанні.

І, бадай, адна з галоўных падзей мінулага года — юбілей гістарычнага факультэта, якому споўнілася 60 гадоў. Да гэтага юбілея, а адбыўся ён у кастрычніку, мы рыхтаваліся цэлы год. Гэта быў год напружанай працы. Мы імкнуліся знайсці новыя падыходы да выкладання гісторыі. Была праведзена навуковая канферэнцыя сярод студэнтаў і выкладчыкаў. Разам са сваімі калегамі з іншых навуковых устаноў мы шукалі новыя шляхі вырашэння надыдзённых задач.

У лістападзе я прымаў удзел у міжнародным семінары, які праходзіў у Берліне пры падтрымцы Еўрапейскага Савета, па тэме "Агульнаеўрапейскія падыходы ў выкладанні гісторыі". Ён быў карысны ў плане абмену вопытам з гісторыкамі іншых краін.

Радзе мяне і тое, што ў мінулым годзе конкурс на наш факультэт застаўся стабільным. Гэта гаворыць аб тым, што цікавасць да гістарычнай навукі ў моладзі не змяняецца.

У годзе наступным мае спадзяванні, як чалавека і гісторыка, звязаны з тым, што ўрэшце наступіць стабільнасць у грамадстве. Наш урад будзе лепш адносіцца да сістэмы адукацыі, таму што ў будучым мы павінны мець інтэлектуальна развітую нацыю. Кепі сёння на гэтым эканоміку, згубіў страты могуць быць значна большымі.

Вельмі жадаю я, каб перасталі мы дзеляцца на левых і правых, а аб'ядналіся вакол адзінай нацыянальнай ідэі. Мы павінны імкнуцца, каб край наш квітнеў, і ўсё рабіць дзеля гэтага.

Уладзімір МАКАРАЎ, рэктар Мінскага лінгвістычнага ўніверсітэта

1. Лінгвістычны ўніверсітэт развітваецца з 1994 годам у стане трывогі. Многа было розных праблем, якія ўвогуле ніяк не звязаны з адукацыяй. І ўсё справа — у недастатковым фінансаванні.

Добра яно, што не было перабой з зарплатамі, ніякай мізэрнай, для выкладчыкаў і дыпламаванага персаналу, не было перабой са стыпендыямі, ніякай таксама вельмі маленькай, для студэнтаў. Але ж гэта толькі мінімум мінімумам ад таго, што патрабуецца, нават па самых сціплым мерках. Вышэйшая школа не можа існаваць без руху ўперал. Трэба ўводзіць новыя курсы, адкрываць новыя спецыяльнасці, новыя кафедры і факультэты, асвойваць больш дасканальны падыход да навукальнай і навуковай дзейнасці, расшыраць інфармацыйную базу. На ўсё гэта сродкаў катастрофічна не хапае.

І ўсё ж вышэйшая школа жыве, жыве дзякуючы традыцыям, высокай адказнасці большасці выкладчыкаў. Жыве і таму, што моладзь ідзе на ўніверсітэт, па нашым назіранні, з усе больш асвежанымі і больш моцным жаданнем вучыцца. Значыць, на суперак песымістам, не высыха крыніца цікавасці і інтарэсу да ведаў. Ды і сярод выкладчыкаў узмацавацца імкненне да прафесійнага ўдасканалення. Хаця пры цяперашніх праблемах можна было б цалкам рушыць на "адыходныя прамысловы", дзе больш лёгкая праця, і даўжэйшы рубель, а то і дзяляр. Аднак сярод найбольш актыўных асістэнтаў і студэнтаў-выпускнікоў усе больш жадаючых падацца ў аспірантуру, і ўсё часцей вопытныя дацэнты звязваюць свае планы з дактарантурай. Усё гэта вельмі радуе.

2. У новым, 1995 годзе спадзяёмся прадоўжыць курс на мадэрнізацыю асноўных бакоў нашай дзейнасці. Галоўнае, камешне, у тым, каб падняць якасць навування. Для гэтага неабходна ўкараненне эфектыўных навукальных тэхналогій, канцэптуальна гэта ўжо адпрацавана.

Неабходна ўдасканальваць змест навукальнага працэсу, накіраваць гэтай работы ў нас таксама вызначаны. Думам, палепшыць кіравальную структуру, тут таксама ўсё больш-менш аразумела, асабліва ў тым, што тычыцца камп'ютэрных прынцыпаў аўтаматызаванага кіравання. А агульны арэсцір дастаткова выразае: дабіцца ўжо ў 1995 годзе ўмацавання ўніверсітэта. У 1994 годзе для гэтага зроблены важныя крокі. Мы прайшлі Міжнародную экспертызу па лініі ААН па пытаннях адукацыі, навукі і культуры (ЮНЕСКО).

Гэта адкрыла для нас перспектыву ў галоўных нашых памкненнях, з аднаго боку, і дапамагло аразумець, у чым мы адстаем, — з другога. Нас прынялі ў еўрапейскую праграму "ТЭМПУС", якая дазваляе больш эфектыўна праводзіць мадэрнізацыю ўніверсітэта і ў значнай ступені вырашыць вельмі важную для нас праблему моўных і краязнаўчых стажыровак для выкладчыкаў і студэнтаў. І калі б рэспубліцы захаваўся павага і разуменне важнасці ўніверсітэцкай адукацыі (а ў гэта нафта хочацца верыць), то можна было б спадзявацца, што, нагледзячы на ўсе цяжкасці, вышэйшая школа зможа выканаць свой абавязак перад грамадствам.

Мікалай ЛАГОДЗІЧ, дырэктар ПТВ №5 тэкстыльчыкаў г. Баранавічы

— Нагледзячы на крызіснае становішча нашага жыцця, прафесійна-тэхнічная адукацыя імкнецца захаваць свае лепшыя традыцыі, выконваючы галоўную сваю мэта: сацыяльную абарону нашай моладзі. Багата матэрыяльна-тэхнічная база ПТВ, яе высокі інжынерна-педагагічны патэнцыял дазваляюць падтрымваць адукацыйны ўзровень, не ніжэйшы за міжнародны стандарт.

Наступаючы новы год падорыць нам, нарэшце, Закон аб прафесійнай адукацыі, які раскрасіць перад намі яе новыя перспектывы.

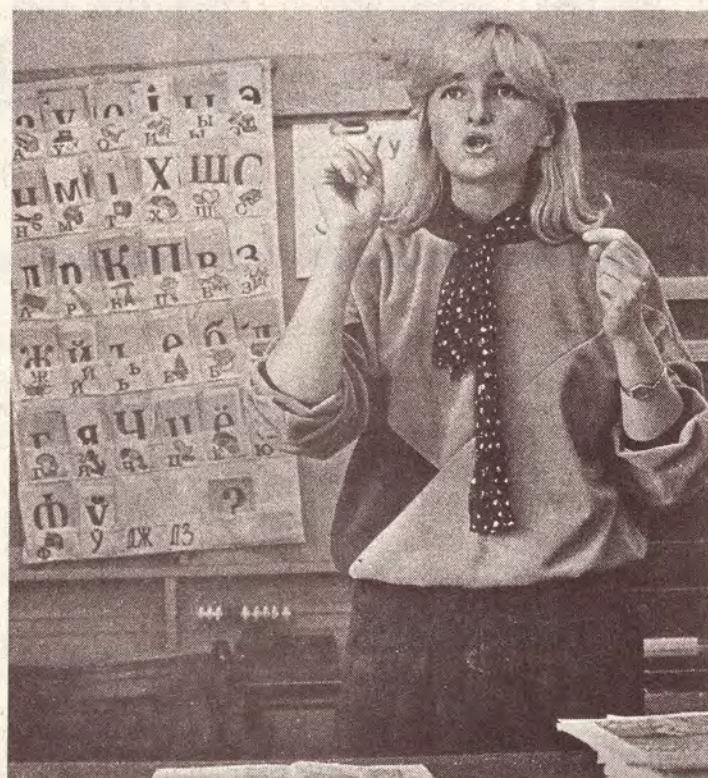
Многа надыдзена звязана ў будучым годзе і з рэформай адукацыі. На маю думку, у нашай сферы трэба звярнуць увагу на змяненне тэхналогіі навування, а таксама на разуменне, больш эфектыўнае спосабы навування і агульнаадукацыйных прадметаў. Хацелася б, каб прафесійнаму навукаму адводзілася на многа больш гадзін, а прадметы, якія звязаны з агульным развіццём асобы, вывучаліся б па выбару.

Наша вучылішча ўвесь час свайго існавання рыхтавала кадры для Баранавіцкага базаванага вытворчага аб'яднання. І калі яго, як і многія прадпрыемствы, напатакаў крызіс, а нашы выпускнікі не сталі атрымліваць рабочыя месцы, вучылішча перапрафілявалася. Акрамя тэкстыльчыкаў, мы сёння рыхтуем спецыялістаў для абшчковай і швейнай прамысловасці.

Каб наш выпускнік быў конкурэнтаздольным на рынку працы, займаеся пошукам аптымальнай мадэлі спецыяліста-ўніверсала, шукаем шляхі павышэння якасці падрыхтоўкі. У гэтым плане эфектыўнай з'яўляецца паэтапная атстацыя, пры якой ацэннавацца прафесійнае майстэрства пасля кожнага курса навування і ў выніку прысвойвання адпаведны разрад. Маюм у гэтым накірунку і дабыткі. Відавочна, неспадзявана навукаму наша вучылішча запрасіла на вытворчую практыку спецыялістаў-абшчкова і чэшскага горада Капішэва. Зараз 20 навукаму ўжо асвойваюць там новыя тэхналогіі. У наступным годзе такое супрацоўніцтва прадоўжыцца.

Шчасця Вам у Новым годзе!

ГЭТА БЫЛО Ё 1994-м

СВЯТОЧНЫ КАРАГОД

Чым запомніўся Вам
1994 год?
Якія падзеі
Вы звязваеце з годам
надыходзячым?

НА ГЭТЫЯ ПЫТАННІ АДКАЗВАЮЦЬ:

Марыя ГУЦ,
настаўніца ліцэя
пры Полацкім дзяржаўным універсітэце

— Чым запомніўся 1994-ы? Вядола, тым, што ў гэтым годзе з сярэдняй школы № 2 Наваполацка я перайшла працаваць у ліцэй разам з чатырнаццацю вучнямі майго класа, якія займаюцца цяпер у 10-м.

Што ж да года новага, настаўнічага, то з ім я звязваю надзею на лепшае. Унес наш педагогічны калектыў спадзявання, што 1995-ы стане годам перамоў, і жыццё беларускага настаўніцтва па-дальшаму. Хоць падчас прэзідэнцкіх выбараў я галасавала за Зянона Станіслававіча Пазняка, але, думаю, яшчэ мала часу прайшло, каб сённяшні прэзідэнт нашай краіны мог у поўнай меры рэалізаваць сваю перадавыбарную праграму. Адным словам, спадзяёмся на лепшае.

Таццяна МАКРЫЦКАЯ,
настаўніца сярэдняй школы № 2 Наваполацка

— Выкладаю родную мову і літаратуру ў адным 5-м класе, у адным 7-м, спартыўным і ў трох 8-х. Выкладаю ў гэтай школе першы год.

Запомнілася творчая справадаваца, якая праходзіла ў сярэдняй школе № 11, па абавязковым вопыту выкладання роднай мовы і літаратуры. У абласным інстытуце ўдасканалення настаўніцкай чытала лекцыі, што таксама было цікава. Запомнілася Віцебскія педагогічныя чытанні па новых метадах навучання (нестандартныя ўрок), дзе ад абласнога інтэрнаўтэку адукацыі я атрымала граматы. Запомніўся ўдзел ў журы гарадскога конкурсу "Настаўнік года". Муж у мяне таксама настаўнік, сын закінутае школы, таму і жыццём мы ў асобным жыццёвым школі. Чытаем "Настаўніцкую газету", абмяркоўваем артыкулы.

У новым годзе спадзяёмся на лепшыя ўмовы працы, асабліва для настаўніцкай роднай мовы і літаратуры. Магчыма, у школу паступіць новыя дапаможнікі, падручнікі па той жа беларускай літаратуры (сёння ніводнай праграмы па літаратуры ў школы не паступіла). На жаль, па-ранейшаму не хапае выкладчыкаў, якія могуць выкладаць па-беларуску фізіку, хімію, біялогію, іншыя прадметы. Хочацца, каб у новым годзе сітуацыя з беларускай мовай паляпшылася. Праўда, апошнія і неаднаразовыя негатывы, а часта і зняважлівыя, выказванні кіраўніка краіны пра маю родную мову выклікаюць вялікую трывожу.

Ларыса ПЯТРОВІЧ,
загадчыца дзіцячага сада № 80 Мінска

— Гэты год быў асабліва адметным у жыцці нашай калектыву. Надаўна нам споўнілася 25 год. Так, менавіта 25 год існуе наш дзіцячы сад "Раніца", а з іх тры апошнія гады ён працуе як беларускамоўны. І дзеці, і бацькі, і педагогі з задавальненнем і добрым настроем перастаюць штодзёны пераход нашай дашкольнай установы, у якой створаны спрыяльныя ўмовы для паспяховага выхавання нашых юных грамадзян. У гэтым годзе мы пачалі дзейнічаць даўно задуманае педагогамі, кіраўніцтвам сада, раённым аддзелам адукацыі: арганізавалі сумеснюю педагогічную дзейнасць Маскоўскага раёна і аддзела адукацыі і камерцыйнай фірмы "Таміра-А". Дзве групы нашых вясельцаў пачалі займатца па новых метадыках. У першай групе педагогі-выхавальніцы працуюць з дзецьмі, выкарыстоўваючы элементы метадыкі Марыі Монтэсоры. У другой групе дзеці займаюцца па выхавальнай праграме маскоўскіх педагогаў Краўцоўска, якая называецца "Залатыя ключы".

У наступнае 1995 года мы з ахвотай працягнем нашу працу з дзецьмі па новых эксперыментальных праграмах і метадыках, якія прапанавала нам Міністэрства адукацыі і навукі.

Хочацца пажадаць сваім калегам-педагогам, нашым выхаванцам, іх бацькам, дзідушкам і бабулям, каб у новым, 1995 годзе іх жыццё паляпшылася, каб было ў ім больш радасці, шчасця, добрага настрою...

Наталля КУПРАЦЭВІЧ,
настаўніца Хаўляўскай школы
Буда-Кашалёўскага раёна

— Якія ўражаныя падзеі ад сабе мелі, 1994 календарны год, які падзеі мы, маладыя, звязваем з годам наступным?

На жаль, уражаны не вельмі ўспешна ў сэнсе ўдзякаванасці. Набылі і цесныя пакойчык замест добраўпарадкаванага жылля, даўна яшчэ, што хоча торфяніку на аццеленне гэтай інтэрнацкай пакойчыка ўдзякавалі.

Не толькі з побытам мукі, а і з харчаваннем не надта: калі спяваць харчы з мазіна, то хто зможа расказаваць на 160 тысяч рублёў у нашы дні?

Аднак нават у такім становішчы стараліся і стараемся трымаць высокую мерку высокага народнага настаўніка асабістым узорам жыцця і паводін. Разам з дзецьмі ў сёлётым годзе многа навіраблялі прадметных папак, карткаў па літаратуры, іншага раздатчнага матэрыялу. У гэтым сэнсе 1994 год быў спецыяльным.

Хочацца спадзявацца, што жыццёвая неўладкаванасць адрэнецца. І што заробатная плата стане трывалейшаю, і падручнікі не будзем больш пазычаць у багачэйшых школах. Хочацца верыць, што і мэрлі ў нашай школе на 38-васковых лавачку і дзіўчынак пабольшае, і дыдактычнага матэрыялу, і навуковых дапаможнікаў, а мы, настаўнікі, не будзем дараваць ім асабісты жыццёвы час марнаваць на самаробныя прадметы, а плаціць за карткі.

Вось такім, больш напоўненым і шчаслівым для нас, настаўнікаў, і для нашых выхаванцаў, і для ўсіх беларускіх вясельцаў хочацца мне бачыць наступны — год 1995-ы.

МІЛАСЭРНАСЦЬ

Дом, які
атуляе цяплом

Мае гадзі, маё багацце — словы прывітаньняў і ласкі. А як у жыцці? Былае, старому чалавеку, стомленаму лёсам і гадамі, хвораму і адзінокаму, няма куды прытуліцца. На жаль, сярод такіх няма і педагогаў. Яны цяпер вымушаны жыць вось тут — у Лагойскім доме-інтэрнате.

264 чалавекі знаходзяцца ў ім. Розныя ў іх прафесіі, розны ўзрост, а вось дом — для ўсіх адзін. Хто можа, яшчэ працуе — непасрэдна ў доме ў якасці малодшага персаналу або на падсобнай гаспадарцы. Дом атуляе ўсіх сваім цяплом, клопатам, ласкай.

Безумоўна, як і кожнаму, тут таксама хапае розных праблем. Але іх вырашае калектыў дома-інтэрната, які ўзначальвае амаль 10 гадоў прафесійнага педагога Наталля Іванаўна Сямашка. Мо таву ёй удаецца наладзіць душэўны дабрабыт састановаў, арганізаваць нумераваныя жыццё людзей. І доўжача іх гадзі: некаторым ужо за 100.

Дык ніхай жа і Новы, 1995-ы, год прынесе жыхарам гэтай цёплага дома многа светлых дзён!

НА ЗДЫМКАХ: дырэктар Лагойскага дома-інтэрната Н.І. СЯМАШКА. Жыхары дома-інтэрната.

Фота Мікалая БУДЧАНІНА.

Разам —
дружная
сям'я

У нашай школе сумесна з Ацмінаўскім цэнтральным Домам культуры праведзены веча сям'і.

Вечар стаў саюсаблівым справаздачай школы перад бацькамі. Для гэтай падрыхтоўкі "салодкія" сталі. Працавалі ўсе: кіраўнік гуртоў і класаў, вучні, настаўнікі.

Музыкай, пачуццёвымі словамі пра бацькоўскую хату, вятаннем усіх прысутных пачаў веча. Песні пра Радзіму, пра каханне, беларускія народныя песні гукалі ў выкананні настаўніцкай акадэміі груп і акадэміі груп Ацмінаўскага ЦДК. Шкаравіч спяваў са сямейнага жыцця паказваў тэатральныя жэсты, якія складаліся з настаўніцкай і ўдзельніцкай мастацкай самадзейнасці Дома культуры. На заканчэнне праграмы літаратурна-драматычны гурток "Спадчына" падрыхтаваў "Вяткі", у якіх выказваліся песні і танцы нашых бацькоў, бабур і дзядуля. Тым і мамы мелі магчымасць паказаць і свой спрыт, і ўменне ў хатніх справах. Пераможцы конкурсу атрымалі прыз.

Нам, выкладчыкам, вельмі прыемна, што бацькі ацанілі нашу працу, бо іх ацэнка і ацэнка дзяцей для нас — самае галоўнае. Хочацца верыць, што ўзровень настаўніцкай, бацькоў і дзяцей будзе ў новым годзе адпаведна высокім і вышэйшым, каб лепшым чынам рэалізаваць сваю мара.

Аксана КАРПОВІЧ,
намеснік дырэктара па
выхавальнай рабоце
Ацмінаўскай сярэдняй школы

СОРАСАЎСКІЯ НАСТАЎНІКІ

ВЫНІКІ КОНКУРСУ МІЖНАРОДНАЙ СОРАСАЎСКОЙ ПРАГРАМЫ АДУКАЦЫІ Ў ГАЛІНЕ ДАКЛАДНЫХ НАВУК

Завяршылася вялікая работа, праведзеная Беларускім аддзяленнем Міжнароднай Сорасаўскай Праграмы адукацыі ў галіне дакладных навук па адрасу пераможцаў па падпраграме "Падтрымка найбольш каштоўных дасягненняў настаўніцкай у сярэдніх школах", якая была пачата ў маі 1994 г. Мелася на ўвазе на аснове конкурсу вызначыць 60 лепшых настаўнікаў Рэспублікі Беларусь з выдаткамі ў гранта "Сорасаўскага настаўніцкага сярэдняй школы" на працягу навучнага года — 10 месяцаў, пачынаючы з 1 верасня 1994 г. На пасяджэнні Рэспубліканскай Рады ISSEP 29 верасня 1994 года было вырашана павялічыць колькасць Сорасаўскіх грантаў для настаўніцкай удвая — адпаведна памежшчыню кога памер — з тым, каб заахвоціць большую колькасць творча працуючых педагогаў. Такім чынам, 120 настаўнікаў Беларусі, якія выкладаюць матэматыку, фізіку, хімію і біялогію, атрымалі гранты Сораса — вельмі значную дапамогу для падтрымання іх добрых памкненняў у справе выхавання падрастаючага пакалення.

Ад імя Джорджа Сораса мы шчыра вітаем усіх настаўнікаў, якія атрымалі гранты, ад усяй душы дзякуем тым, хто адгукуўся на наш "Апытальнік", але не ўвайшоў у лік пераможцаў у гэтым сапраўды нялёгкім конкурсе, і спадзяёмся, што ўсе яны прадоўжаць свае слаўныя справы яшчэ больш самааддана.

Цяпер будзем наша будучыня, фарміруюцца свядомасць тых, хто заўтра будзе вызначаць узровень жыцця нашай грамадства.

Моцнага здарова Вам — дарогія нашы настаўнікі і выхавальніцы! Пешапачатковую інфармацыю пра настаўніцкае мы атрымалі ад іх былых вучняў — студэнтаў розных ВНУ Беларусі. Усяго было апытана каля 1800 студэнтаў. Па выніках анкетавання створана камітэтная база даных, якая ўключае ў сабе больш як 3500 запісаў.

Калі 5 працітаў прэзідэнтаў настаўніцкай было атрымана з такіх званых рэфэрэнцных спісаў. Такім чынам у лік кандыдатаў увайшлі педагогі, чые вучні паспяхова ўдзельнічалі ў рэспубліканскіх алімпіадах. Гэтыя спісы прадставілі па нашым запаче Завочная фізіка-матэматычная і хімічная школа (Мінск), Усерасійская завочная шматпрадметная школа (Масква), Вылічальна-аналітычны цэнтр Міністэрства адукацыі і навукі, Творчае аб'яднанне педагогаў, Асацыяцыя педагогаў-даследчыкаў.

У выніку былі адабраны 900 педагогаў, якім разаслалі "Апытальнік для выкладчыкаў школ, вылучаных на Сорасаўскі грант настаўніцкага сярэдняй школы". Тэрміны прыслыскі адказаў прышлі на час летніх відпусціў і былі абмежаваны 1 верасня 1994 г., але затым мы прадоўжылі прыём "Апытальнікаў" да 15 верасня.

Атрымана 437 адказаў, з якіх 69 справаздачкіх сучаснай, дзе былі добрыя словы ў адрас Праграмы, роздум аб настаўніцкай прафесіі, аб складанасцях пэдагагічнай сацыяльнай сітуацыі, якія адбываюцца як на тых, каго вучыць, так і на тых, хто вучыць.

Для далейшага аналізу атрыманых даных мы распрацавалі сістэму балавых ацэнак адказаў на "Апытальнік". Такім чынам, кожны настаўнік сам вызначаў свой лёс у конкурсе. Пераможцы конкурсу вызначаліся па фармальным прыкметах. На жаль, некаторыя настаўнікі адкавалі на пункты "Апытальніка" не поўна або ўвогуле аднесліся да нашай "Апытальніка" з недаверам.

СОРАСАЎСКІЯ НАСТАЎНІКІ
СЯРЭДНЯЙ ШКОЛЫ
1994 года

БІАЛОГІЯ

Буракоў Георгій Аляксандравіч, Брэст
Галай Галіна Васільеўна, Бароза
Гетман Таццяна Іванаўна, в. Малатковічы
Давыдовіч Вольга Арсеньеўна, Дзяржынск
Дубоўка Сяргей Рыгоравіч, Гомель
Елка Ніна Васільеўна, пас. Лясны
Іванчыч Ларыса Мікалаеўна, Радзішчы
Іванчыч Ларыса Мікалаеўна, Мінск
Казубовіч Ларыса Аляксандраўна, Віцебск
Калеснік Нэлі Сцяпанавна, Калінкавічы
Карацкая Нэлі Аляксандраўна, Гомель
Краўчук Яніна Іосіфаўна, Гродна
Міцкевіч Людміла Сямёнаўна, Мінск
Несцерава Людміла Іванаўна, Орша
Сіткава Людміла Фёдарэўна, Гомель
Шулякоўская Лідзія Іванаўна, Мінск
Шумко Ганна Канстанцінаўна, Барысаў

МАТЭМАТЫКА

Варышончыч Ганна Сцяпанавна, Мінск
Волкаў Міхал Мікалаевіч, Віцебск
Варановіч Ігар Іванаўн, Мінск
Варановіч Іліда Мікалаеўна, Мінск
Голухаў Уладзімір Георгіевіч, Мінск
Дзівакова Іна Іванаўна, Магілёў
Долгань Таісія Іванаўна, г.п. Наваельня
Задворны Барыс Валянцінавіч, Мінск

Карпіч Людміла Сяргееўна, Мінск
Кузняцова Алена Паўлаўна, Мінск
Кутрылюк Віктар Уладзіміравіч, Наваполацк
Лаўрыч Уладзімір Іванаўн, Віцебск
Ламіна Галіна Васільеўна, Наваполацк
Лашкевіч Валянціна Аляксандраўна, Сморгонь
Лін Клара Рыгоравна, Рэчыца
Мартынаў Іван Платонавіч, Гродна
Муртаўна Лёс Сцяпанавна, Мінск
Пярловіч Зінаіда Мікалаеўна, Дзяржынск
Рэкс Паўліна Андрэевна, Пінск
Роўда Яўгеній Мікалаевіч, в.Нарац
Рамашэўскі Барыс Іванаўн, Смільчычы
Сарычава Аляксандра Мікалаеўна, Гомель
Сінкевіч Дзям'ян Уладзіміравіч, Мінск
Слесарчук Валянціна Уладзіміраўна, Брэст
Таўтень Алег Ігнатэвіч, Мінск
Уланчыч Лілія Пятроўна, Валожын
Фалевіч Марына Зусеўна, Мінск
Фельдман Аляксандр Маркавіч, Мінск
Хаврава Тамара Іванаўна, Баранавічы
Чурбанав Юрый Ігнатэвіч, Мінск
Шастак Ларыс Аркадзьеўна, Баранавічы
Яшчын Барыс Юрэвіч, Мінск

ФІЗІКА

Ардынова Зінаіда Міхайлаўна, Віцебск
Барашкоў Валерый Васільевіч, Магілёў
Бацалоў Анатолій Анатольевіч, Астрэва
Бахрах Яўхім Аронавіч, Мінск
Бахмалюў Уладзімір Алегавіч, Мінск
Вальдэў Яўгеній Яўгеневіч, Барысаў
Гербуцаў Валерый Аляксандравіч, Мінск
Гушчак Аркадзій Іванавіч, Жодзіна
Дзяшкоўскі Аляксандр Георгіевіч, Баранавічы

Запрудскі Мікалай Іванаўн, Мінск
Зынькоў Уладзімір Іванаўн, Мінск
Ісачанка Ларыса Арцёмовна, Мінск
Красоўская Жанна Фёдарэўна, Віцебск
Куцуніч Надзея Уладзіміраўна, Мінск
Лаўрышэвіч Андрэй Уладзіміравіч, Мінск
Лазоўскі Іван Паўлавіч, Слуцк
Лашчыніч Юрый Дамітравіч, Мінск
Маеўскі Міхал Міхайлавіч, Мінск
Марковіч Леанід Рыгоравіч, Мінск
Мядзведскі Уладзімір Іванаўн, Мінск
Мельнішэвіч Людміла Міхайлаўна, Бароза
Пальчыч Генадзій Уладзіміравіч, Мінск
Саванюк Аляксандр Фёдаравіч, Маладзечна
Слабодзянюк Анатолій Іванаўн, Мінск
Смірнова Галіна Фёдарэўна, Мінск
Старасельца Тамара Фёдарэўна, Мінск
Сцяпанав Сяргей Васільевіч, Магілёў
Стрыжэнішча Тамара Фёдарэўна, Горкі
Фатнева Ніна Рыгоравна, Салігорск
Хаздан Іосіф Барысавіч, Гомель
Халіловіч Генадзій Ільявіч, в.Обруб
Янчык Мікалай Казіміравіч, Барысаў

ХІМІЯ

Арцхоў Надзея Фёдаўна, в.Дамжарыцы
Бабічава Людміла Піліпаўна, в.Слабада
Буглай Леанід Мікітавіч, Мінск
Буката Аляксандра Іванаўн, Мінск
Дзядкоў Уладзімір Міхайлавіч, Баранавічы
Дзядкова Валянціна Кузьмінчына, пас. Лясны
Дароніна Ірына Паўлаўна, Мінск
Іванова Людміла Міхайлаўна, Віцебск
Калевіч Таццяна Аляксандраўна, Мінск

Корзун Галіна Мікалаеўна, Салігорск
Корзун Георгій Іванаўн, Маладзечна
Кулішэўскі Святаслаў Уладзіміравіч, Мінск
Ляўкоў Святлана Іосіфаўна, Віцебск
Лявончыца Аля Іванаўна, Пінск
Лашко Галіна Аляксандраўна, Баранавічы
Лузгіна Нэлі Мікалаеўна, Барысаў
Мельнішэвіч Валерый Мікалаевіч, Брэст
Міхалёва Эма Якаўлеўна, Магілёў
Пятроўская Валянціна Васільеўна, в.Ахрэмаўцы
Прановіч Маргарыта Паўлаўна, Мінск
Сячко Вольга Іванаўна, Мінск
Скаку Алена Паўлаўна, Мікашэвічы
Скварчэнна Валянціна Пятроўна, Наваполацк
Тоўхач Дамітравіч Міхайлавіч, Гродна
Трубніч Аляксандр Іванаўн, Магілёў
Фамека Валянціна Мікалаеўна, Магілёў
Шчыкова Галіна Піліпаўна, Салігорск

ЗАСЛУЖАНЫЯ
СОРАСАЎСКІЯ НАСТАЎНІКІ
СЯРЭДНЯЙ ШКОЛЫ
1994 года

Арцхава Вера Аляксандраўна, Гомель
Бранько Анатолій Анатольевіч, Баранавічы
Гаўрусейка Надзея Паўлаўна, Мінск
Гаркава Яўа Бенцыянавіч, Ліда
Коршунава Надзея Раманаўна, Мазыр
Нонас Ніна Сцяпанавна, Віцебск
Пярлава Аляксандра Сяргееўна, Мінск
Прыходзька Праксёва Пятроўна, Гомель
Рубіс Марыя Аляксандраўна, Мінск
Чаплініскі Ірэнуш Эдуардавіч, Мінск

ГЭТА БЫЛО ў 1994-м

РАДАСЦІ ЖЫЦЦЯ

ЧАМУ Ж НАМ НЕ ПЕЦЬ...

Песні гэтага калектыву не раз гучалі па тэлебачанні і радыё. А кінастудыя "Беларусьфільм" нават выпусціла прысвечаную яму дакументальную стужку "Чырвоныя гваздікі".

Народны мужчынскі вакальны ансамбль прафесараў і дацэнтаў Беларускага дзяржаўнага эканамічнага ўніверсітэта напрыканцы года святкуе сваё 20-годдзе. Хоць і невялікі, а ўсё ж — юбілей.

Ідэя стварэння хор з выкладчыкаў-мужчын узнікла на адным з факультэцкіх саветаў інстытута народнай гаспадаркі. Узначаліў яго дацэнт кафедры замежных моў Сяргей Аляксандравіч Галаўко, які ў свой час скончыў вакальнае аддзяленне Мінскага музычнага вучылішча ім М.Г.Гінкі, добра працаваў у Беларускім дзяржаўным народным хоры, а потым у хоры Беларускага радыё і тэлебачання. Першымі ўдзельнікамі творчага калектыву сталі таксама выкладчыкі, якія захапіліся спевамі ў школьных і студэнцкіх гады.

Першае выступленне адбылося ў час агледу-конкурсу мастацкай самадзейнасці творчасці факультэтаў інстытута ў 1974 годзе. Сем дацэнтаў выступілі з двума песнямі. І даволі удала. Вось чаму і вырашылі працягваць рэпетыцыі, павялічыць колькасць удзельнікаў і часцей прымаць удзел у канцэртах.

Калектыв паступова папаўняўся новымі талентамі: выкладчыкамі, любімымі ім песню. Сёння іх ужо дваццаць два. Гэта дзеканы і іх наменскі, загачкі кафедры — прафесары і дацэнты. І хіця некаторыя з іх ужо не працуюць у эканамічным універсітэце, у рэпетыцыях і канцэртах удзельнічаюць усе.

Чаму іх так цягне да спеваў, мілагучныя і ўзрушваючыя песні?

Адны кажуць, таму, што здолны даць студэнтам нешта яшчэ акрамя сваіх прафесійных ведаў, адчуваць задавальненне, што робіш прыемнае людзям і тым самым паказваеш сваё гаданне, чаму іх так цягне да спеваў, вельмі хваляе навушныя іграцы на акардэоне, якая ў мяне не было, бо, нягледзячы на мае дзяцінныя слёзы, бацькі доўга не мелі магчымасці яго купіць. А калі купілі, я хутка навушныя іграцы на акардэоне, якая ў мяне не было, бо, нягледзячы на мае дзяцінныя слёзы, бацькі доўга не мелі магчымасці яго купіць. А калі купілі, я хутка навушныя іграцы на акардэоне, якая ў мяне не было, бо, нягледзячы на мае дзяцінныя слёзы, бацькі доўга не мелі магчымасці яго купіць.

Што тычыцца маіх музычных схільнасцей, то яны, мусяць, па спадчыне. І маці, і яе сёстры, а іх было многа, валодалі прыгожымі галасамі, а бацька і яго браты былі вясковымі музыкантамі і ігралі на двухрадных рознага строю, баянах, акардэонах. Вось і ад іх нешта перайшло. Ва ўсім выпадку мяне заўсёды цягнула да спеваў. Вельмі хваляе навушныя іграцы на акардэоне, якая ў мяне не было, бо, нягледзячы на мае дзяцінныя слёзы, бацькі доўга не мелі магчымасці яго купіць. А калі купілі, я хутка навушныя іграцы на акардэоне, якая ў мяне не было, бо, нягледзячы на мае дзяцінныя слёзы, бацькі доўга не мелі магчымасці яго купіць.

Калі скончыў беларускую сярэднюю школу №2 у Баранавічах, паўстала пытанне, куды ісці вучыцца. Я паступіў у Мінскае музычнае вучылішча, а праз год стаў студэнтам Мінскага педагагічнага інстытута замеж-

ных моў.

Калі я ўспамінаю пра гэтыя гады, заўсёды нагадваюць словы песні:

На деревне расставание
поют,
Провожают гармониста
в институт...

Атрымалася так, што ў сваю рэчовую старонку вярнуцца не змог. І вось ужо з 1948 года жыў у Мінску. У БДЭУ працаваў з 1962 года, стаў дацэнтам, кандыдатам педагагічных навук. Выкладаў французскую мову. На працягу 17 гадоў загадваў кафедрай. Ды і сёння выконваю абавязкі загадчыка кафедры замежных моў №1.

У 1987 годзе мне прысвоена званне Заслужанага работніка культуры Рэспублікі Беларусь.

Не адрозніў у нас усе атрымавалася. Спатрэбіўся не адзін год, каб прыйсці да поспеху. Нагадаецца 1978 год. Мы занялі першае месца на абласным агледзе калектываў мастацкай самадзейнасці выкладчыкаў і супрацоўнікаў вышэйшых навуковых устаноў. Усё гэта падштурхнула нас узяцца за больш складаныя рэпертуары. Прышлось вызначыць і свой мастацкі напрамак. Выкананне песень становіцца ўсё больш складаным, многаласым, акадэмічным, калі хочаць, капэльным, з суправаджэннем фартэп'яна і баяна.

Нас заўважылі і прафесіяналы. Сталі запрашаць для ўдзелу ва ўрадавых мерапрыемствах, канцэртах, розных вечарынах. А ў 1980 годзе калектыву прысвоілі ганаровае званне "Народны". У той вечар наш зважаны беларускі фалькларыст народны акадэмік СССР, лаўрэат дзяржаўных прэмій Геннадзь Іванавіч Штовіч, якому мы лічым сваім "хросным бацькам", гаварыў: "Чырвоныя гваздікі" я слухаў не адзін раз і прыкметна вялікая работа. Нарадзіліся такія ансамблі, у якіх спяваюць людзі з многімі навуковымі тытуламі, басконца занятымі на сваёй рабоце, з'ява далёка не ардынарная. І пры тым як хораша спяваюць!"

У студзені 1994 года мы пацвердзілі ганаровае званне ўжо ў чацвёрты раз. Энтузіясты вакальнага самадзейнага мастацтва, вельмі загрузаныя сваімі непасрэднымі прафесійнымі абавязкамі, аддаюць свой вольны час рабоце над песнямі, канцэртам.

Большасць выкладчыкаў нашага вакальнага ансамбля чытае курс спецыяльных дысцыплін. Ва ўніверсітэце іх добра ведаюць і як выкладчыкаў, і як навукоўцаў, і як артыстаў з народа. Вось чаму студэнты з яшчэ большай павагай і інтарэсам слухаюць іх лекцыі, больш актыўныя на семінарах, практычных занятках.

Амаль усе выкладчыкі ансамбля ведаюць, што такое Вялікая Айчынная вайна, многія з іх былі самі ўдзельнікамі тых далёкіх вогненых падзей. Вось чаму ў нашым рэпертуары даволі многа песень на патрыятычную тэму, і гучаць яны, як сведчаць слухачы, прафесіяна.

Аляксей СЕРГІЕНЯ.

УРАЖАННІ АДЫХОДЗЯЧАГА ГОДА

3 такімі калегамі і мора па калена

У гэтым годзе я скончыла Гродзенскі дзяржаўны ўніверсітэт па спецыяльнасці біялаг. Прыехала ў Баранавіцкі раён і была накіравана ў Пачапаўскую сярэднюю школу настаўнікам хіміі і біялогіі.

Я трымала ў руках лісток-накіраванне і, баючыся, думала, што мяне чакае далей, як прымуць мяне настаўнікі ў свой калектыв, які адносіны складаўца ў мяне з вучнямі, кіраўніцтвам.

Мае першыя ўражанні аб школе — звычайная, двухпавярховая, але ў ёй нешта ёсць сваё, асабістае, што адрознівае яе ад іншых школ, дзе мне давалася быць. Прыгожыя кветнікі, акуратна высаджаныя дрэвы — апраўдувалася, што кіруе гэтым жаночая рука. Увайшла ў школу і здзіўлялася: усюды было чыста, прыгожа і акуратна.

Шка пастукала ў дзверы дырэктара і зайшла. За сталом сядзела жанчына з добра-звышнім выразам твару, з усмешкай. Гэта дырэктар школы Казімерчык Алена Генрыхавна. Пазнаёмлілася. Яна расказала пра школу, настаўніцкае, пацкавалася маймі жыццём. Калі я з ёй размаўляла, то мне здавалася, што ведаю не даўно. У словах я чулася дабра, павага да людзей.

Вось такі былі першыя дзень май працы. А далей усе пайшло сваім парадкам: першы ўрок, першае знаёмства з вучнямі, першыя адзінкі, сур'ёзна падрыхтоўка да першых урокаў. Не было хлусіць, былі і цяжкасці: вельмі цяжка знайсці кватэру ў вёсцы, дзякуй Валентыне Іванавне Бутко. Але мяне ўсе цяжкасці дапамагалі пераадоляць настаўнікі, наменскі дырэктар: Антаніна Уладзіміраўна Байдун і Алена Аляксандраўна Бубек. Калектыв друж-

ны, вясёлы, прынялі мяне з павагай. Заўсёды пытаўся ў чым мне патрэбна дапамога, і калі я звярталася да іх, то давалі добрыя парадкі. Хоць вясковыя настаўнікі такія працавітыя дома, у саўгасе, на сваёй гаспадарцы, але ў іх хапае часу і на падрыхтоўку да ўрокаў, на чытанне газет і часопісаў.

Прыемна ў настаўніцкім пакоі чуць жарты, дзелавыя размовы, парадкі пра сваіх выхаванцаў.

Аптымізм усіх, асабліва старэйшых настаўнікаў, падтрымлівае і нас, маладых.

Дні беглі хутка, падыходзіла да канца першая чвэрць. 27 кастрычніка ў нашай школе адбыўся семінар дырэктараў сярэдніх школ раёна. Усе настаўнікі і дырэктары школы рыхтаваліся да яго: прыводзілі ў парадак класы, рыхтавалі адкрытыя ўрокі, кожны быў заняты сваёй справай. Я таксама прымавала ўдзел — рыхтавала занятыя факультатывы па экалогіі. Гэты факультатыв любіць дзеці і, на маю думку, ён патрэбны ім, выходзіць у іх любоў да прыроды, беражлівасць адносіны да прадметаў, якія іх акружаюць. Нягледзячы на ўсе мае хваляванні, урок, на мой погляд, і на думку дырэктараў, якія прысутнічалі, быў цікавым: матэрыял падарваны актуальны, зместны. Практычнай часткай-урока было вывядзенне дрэўцаў.

З нецярпеннем усе настаўнікі чакалі водгукаў дырэктараў аб праведзеных уроках, школе. Усе атрымалася добра, бо кіруе гэтым чалавек энергічны, любімы ў сваю справу. Я малады спецыяліст, не маю вопыту, але веру, што ў гэтай школе, побач з такімі калегамі і ў стане Настаўнікам.

Заўсёды, калі ў мяне заканчваўся ўрок і я іду дамоў, то думаю, атрымаўся ў мяне дзень, ці не, што я зрабіла, а што не змагла, і ў гэты час узнікае пытанне: "Ці правільна я выбрала сваю жыццёвую дарогу?"

Магу з задавальненнем адказаць, што так, імяна гэта тая прафесія, пра якую я марыла з самага дзяцінства.

Мяне паважаюць настаўнікі, любяць дзеці і я стараюся адносіцца да іх так, як яны да мяне. Я класны кіраўнік у 8 класе і заўсёды з захапленнем слухаю ўсё, што дзіўчынкі і хлопчыкі раскажваюць пра сябе, слухаю іх секрэты, часам даю парадкі.

Была ў мяне сустрэча і з кіраўніцтвам саўгаса, дзе я вырашала асабістае пытанне. У цяперашні цяжкі час у дырэктара саўгаса Мікалая Іосіфавіча Северыненкі хапае часу не толькі на свае клопаты, але і на нашы настаўніцкія, яго ўважлівасць да школы дапамагае нам не падаць духам, а разам дружна выжыць.

Так, я згодна, што настаўніцкая праца нялёгка, але калі працуеш з такімі людзьмі, то, як гаворыцца ў народнай прымаўцы, тады табе і мора па калена. Я ўдзячна лёсу за тое, што пачатак маймі настаўніцкай працы пачаўся ў далёкай ад цэнтру вёсцы, у цудоўнай школе і з такімі настаўніцкім калектывам.

Таццяна РУДАМАН,
настаўніца Пачапаўскай
сярэдняй школы
Баранавіцкага раёна.

НАВАГОДНЯЯ ЗАСЫПКА

КАБ МАЗГІ НЕ "РЖАВЕЛІ"

Шаноўныя рэдакцыя! Уношу яшчэ адну прапанову адносна "Клуба матэматыкаў", які нядаўна адкрыўся на вайсковых адрасі. Давяйце апрача метадычных публікацый, абмену вопытам і г.д. наладзіць конкурс рашэння задач срод настаўнікаў (нахвостат таго, як гэта робіць расійскі часопіс "Математика в школе"). Па ступені цяжкасці няхай будуць на ўзроўні школьных алімпіяд. Чаму б нам не правесіць саміх сябе?

А дзеля правяркі жыццяздольнасці ідэі, і яшчэ, каб і ў святочныя дні даць спыжыну розуму, а не толькі страўніку, прапаную 3 навагоднія задачы:

1. Дакажце, што ўраўненне $a + b = 1995c$ не рашаецца ў натуральных ліках.

2. Што больш: 1994^{1995} або 1995^{1994} ?

3. Рашце ўраўненне, не раскладаючы левую частку на множнікі $x^4 - x^2 - 1994x^2 + 1995x - 1995 = 0$

3 Новым годам, калегі!

Васіль МЯШКОЎ,

настаўнік матэматыкі Рэдзінскай школы
Лунінецкага раёна.

ВЕРШАВАНАЯ ПАШТОЎКА

НОВЫ ГОД

Новы год, Новы год —
Ты — для ўсіх
загадка.
Вельмі ж хоча народ,
Каб было ўсё
гладка.

Каб наўвекі закрыў
Страшны зей
Чарнобыль.
І каб кожны забыв
Пра свае хваробы.

Каб раслі заўжды ў нас
Жыты і пшаніца,
Каб маглі ў свой час
Хлопцы ажаніцца.

Каб радзіліся ў сям'і
Хлопчыкі, дзяўчынкі,
І каб рэдка былі
Горкія памінкі.

І яшчэ каб расла
Родненка бульба,
І каб моцнай была
Між народаў
дружба.

На сталае каб было
Беленькае сала,
І каб наша жыццё
Разумнейшым стала.

Ніна ЗАХАРЭВІЧ,
настаўніца.

ПРЫМІЦЕ ВІНШАВАННІ!

Аг шчырага сэрца

Эдуард ХАНОК,
кампазітар

— Мінуты год быў адметны, бадай, тым, што ў нас пачалося плённае супрацоўніцтва са спеваком Аляксандрам Сяладухам. Вы, відаць, чулі песні ў яго выкананні: "Бізнесменчык", "Вольная птушка". Прыемна, што ў гэтым годзе нам удалося выпусціць у свет песню "Жаварончкі" ў выкананні Алены (ансамбль "Сябры"). У годзе, з якім развітаемся, пачалася наша творчая садружнасць з Геннадзем Бураўкіным, пазію якога я вельмі люблю. І яшчэ, бадай, адна прыемная падзея, якую нам падаравалі год мінулы — упершыню дэбютавала на сцэне з песняй наша дачка Святлана.

Усім работнікам адукацыі жадаю аптымізму ў новым годзе і хачу падарыць вам, шаноўныя педагогі, наш сямейны лозунг: "Як бы нам цяжка ні было, усе роўна мы выстаям. Мы пераможам!" 3 Новым годам, сябры!

Алесь СТАВЕР,
паэт

— Кожны чалавек чакае ад Новага года нечага новага, спраўджвання сваіх надзей, і я спадзяюся выдаць кнігу гумарыстычных вершаў "Усмешкі — промні душы чалавечай".

Вершы друкаваліся ў ранейшых зборніках, але цяпер сабраў іх разам. Пакуль выйдзе кніга, збіраюся прынесці рукапіс у "Настаўніцкую пашту", каб настаўнікі маглі пазнаёміцца з ім напярэдні выхад зборніка. Буду ў новым годзе рыхтаваць яшчэ адзін зборнік "Воспел маладыя" (з серыі "Бібліятэчка беларускай паэзіі"), які плануюцца на 1996 год.

Па ўсёй Беларусі ў мяне шмат сяброў-настаўнікаў: часта выступаю ў школах краіны. Выступаю і зараз. Напрыклад, у мінулым месяцы разам з Алесем Махначом — пісьменнікам, удзельнікам абароны Брэсцкай крэпасці — у нас было чатырнаццаць сустрэч у школах.

У вершы "Памятнік" Аляксандр Пушкін выказаў вартасці пашта:

И долго буду тем любезен я народу,
Что чувства добрые
Я лирой пробуждал...

Гэтыя словы можна цалкам аднесці і да працы настаўніка. Менавіта настаўнік абуджае добрыя пачуцці ў дзіцячых сэрцах, раскрывае шырокія жыццёвыя краіны, кіліна на спраўджанне прыгожых жаданняў.

Такія думкі я чытаў і ў пісьмах касманаўта Каваленкі, чуў ад сваіх ровеснікаў.

У пашце і настаўніцкай прызначэнне і доля аднолькавыя. Нялёгка, напружаная праца і шчырая ўдзячнасць сучаснаму, напачатку.

Як былі настаўнік я пажадаю маймі калегам у Новым годзе беларусі, энтузіязму, каб мужнела і квітнела наша слаўная Беларусь. А яшчэ дару Вам, шаноўныя, свой навагодні верш.

СУСТРЭЧА З ДЗЕДАМ МАРОЗАМ

Неспадзеўку вечаровым часам
Завітаў на ёлку Дзед Мароз.
— Мір у хату! — мовіў крэпкім басам,
Спрыта іней з барыды атрос.

І, пачуўшы нашае вітанне,
Задумлены каля ёлкі стаў,
Многа добрых, шчырных пажаданняў
Нам з усмешкай ветліва сказаў:

— Я па ўсёй Рэспубліцы праходзіў,
Шмат людзей руліўных сустракаў.
Спадыся, што ў наступным годзе
Я пабачу многа добрых спраў.

Каб жыла прыгожа і вясёла
Наша беларуская сям'я,
Хай у светлых і прасторных школах
Галасы дзіцячых звяняць.

А студэнтам пажадаю шчыра
Свой экзамен як найлепей здаць,
Калі хто не зможа на чатыры,
Дык няхай здае тады на пяць.

Без каханія калі хто застаўся,
Хай сустрае на шляху сваім.
Ну, калі хто дужа закахаўся,
Пажадаю пажаніцца ім...

Дзед пайшоў ля ёлкі мёрным крокам
І, згадаўшы юныя гады,
З беленькай Снігуркай снівокай
Тапцаваць пачаў, як малады.

А як стрэлка стала на дванаццаць,
Ля стала Дзед стаў у поўны рост.
І за поспех у жыцці і працы
Абвясціў нам навагодні тост!

Алесь МАРАЧКІН,
мастак

— Год стары быў шчодрым на падзеі. Адна з прыемных такіх падзей гэта, бадай, тое, што я пераехаў у новую майстэрню ў Траецкім прадмесці. Суполка "Пагоня", якую я ўзначальваю, правяла выставу-прэзентацыю ў Германію.

Мяно надзею прывесці ў новым годзе персанальныя выставы ў Палацы мастацтваў і ў Віцебску. І яшчэ: мяне і Мікалем Кірэвым атрымалі запрашэнне выставіць свае работы ў Францыі.

Не парываю сувязі з радзімай. Родная Езэрскай школе, што на Магілёўшчыне, прэзентаваў карціну "Дарога ў школу". Падтрымліваю старую дружбу і з радзімай Язэпа Драздоўска. Усцешаны тым, што ў Германіі нашы навагоднія музеі мастацтва і этнаграфіі. Я, як мастак і педагог па адукацыі, жадаю настаўнікам радзімы, без якога мы загінем як нацыя. А яшчэ веры і спадзявання ў тое, што зерне, кінутае ў добрую глебу, абавязкова ўздыдзе!

Віктар РОЎДА,

народны артыст Беларусі, мастак кіраўнік
і галоўны дырыжор Акадэмічнага хору
Нацыянальнага тэлерадыёкамітэта

— У годзе старым, увогуле як і ў мінулыя гады, дамінантай нашых канцэртных праграм была духоўная музыка, якую з задавальненнем слухаюць не толькі ў нашай краіне, а і далёка за яе межамі. Дарчыні скажыце, у пачатку новага года ў нас мяркуюцца паездка ў Германію. У свой рэпертуар мы яшчэ ўключылі духоўную музыку Балгары.

Увогуле ж наш хор — менавіта той асяродак, праз які праходзіць усе прэм'еры беларускай музыкі, прапаганда якой — наш святы абавязак.

Жадаю настаўнікам моцы духу, усведамлення, таго, што крыніцыны часы перажывае кожная краіна, і яны ўрошце праходзяць, жыццё нармалізуецца.

У новым годзе жадаю здзяйсненняў вашых мар і спадзяванняў, вашых светлых надзей.

УСЁ ІДЗЕ ДА ЛЕПШАГА

"Вось і прайшоў год, а мы нават і не заўважым!", — гэтую сакраментальную фразу зараз можна пачуць усюды: і на працы ад калег, і дома, сярод сваіх блізкіх. Хто ўздыхне з палёгкай, а хто і цяжка. І сапраўды, кожны сам "я", столькі і лёсаў. І кожная сам "я" пражывае гэты год па-свойму. Быць больш, што год выпаў не з лёгкіх. Не будзем сумаваць, наперадзе ўсё ж свята — Новы год.

Наступны год па ўсходняму гараскопу — год Кабана. Год абядае быццём спрыяльным для фінансістаў і інтэлігенцыі. Усё ідзе да лепшага, вяртаюцца радасці жыцця, дастатак. Прагнозы, як бачыце, нязвычайны. Што ж, пахвем і пабачым. Указам Пятра Першага ад 15 снежня 1699 года народам імперыі загадана: "Поеліко в Росии считают новый год по-разному, сего числа перестать дурить головы людям и считать новый год по-старому с первого января, а в знак того доброго начинания и веселья поздравлять друг друга с новым годом, желая в делах благополучия, в семьях благоденствия."

В честь нового года ўвучыць украшэння из елей, детей забавлять, на санках катать с гор, а взрослым людям пивнства и мордобоя не учинять, на то других дней хватает."

Вось так з загада Пятра Першага і пачаў кроціць новы год, які заўсёды ўяўляўся нам баратам Дзедам Марозам у хатцы года і маленкім журавішчым клупачком — у пачатку.

Падрыхтоўка да Новага года — гэта заўсёды вельмі прыемныя клопаты для ўсіх членаў сям'і. Мужчыны набываюць ёлкі — найлепшае ўпрыгажэнне вайшай хатцы. Жанчыны бегуць па магазінах у надзеі купіць прадукты да святачнага стала, і як мага танней. Тым больш, што зараз праблема набыць што-небудзь смачнае няма — ёсць і ўсё гэта.

Навагодні стол ўпрыгожваюць гірляндамі ці букетамі з яловых лапак, асабліва ўрачыстасць стаяць надаюць свечкі. Сервіруюць лепшым посудам і сталовымі прыборамі.

Гатуець рыбу фаршаваную і заліваюць (лепш карпа), птушку смажаную і фаршаваную, запечаную цалкам, розныя саленыя да-машняга прыгатавання, закускі з мяса, курэй, усмажаныя салаты.

А паколькі жывём мы з вамі ў Беларусі, то і сустракаем трэба Новы год па-беларуску — са стравамі, прыгатаванымі па рэцэптах нацыянальнай кухні. Вось некалькі з іх.

НА СВАТОВЫ СТОЛ

САЛАТА МІНСКАЯ

50 г суханых грыбоў, 3—4 бульбы, 2 цыбуліны, 150 г квашанай капуста, 100 г маянэзу.

Варыць грыбы і бульбу нарзаць кавалачкамі, рэпчатую цыбулю дробна пакрыць. Квашаную капусту перабраць, вылікі кавалачкі парэзаць. Падрыхтаваныя прадукты акуратна перамяшаць, запраўіць маянэзам. Аформіць салату варанымі грыбамі і зелянінамі.

РУЛЕТ З ПТУШКІ

1 курцыя, 150 г янціны, 0,5 чайнай лыжкі кміну, соль, перац. Для аплата: 3 яйкі, 50 мл малака, соль.

Курцыю выпатрашчыць, прамыць і зняць мяккае разам са скурай. Меса пакласці скурай уніз і адбіць. Затым нацерці соллю, пасыпаць кменам, зверху пакласці амет з нарэзанай янцінай і агарнуць рулетам. Абвязаць курцыю шпагатам, пакласці ў падсолена бульні і варыць 1,5—2 гадзіны. Астудзіць у будэне, 4—5 гадзін пакрыць пад жарам.

Зняць шпагат, нарзаць на порцыі. На гарнір падаць агуркі, памідоры.

НАВАГОДНІ ЭТЫКЕТ

Першы тост — за гаспадаром дома.

Бакалы на доўгіх ножках бярэцца двума пальцамі, і ні ў якім выпадку за лям.

Адкупорачны бутэльку з віном, гаспадар трохі налівае сабе, затым гасціям, і ў канцы далівае ў свой бакал.

Напіткі заўсёды ставяцца справа, а стравы — злева.

ЯК СТАЦЬ ПРЫГОЖАЙ?

Хутка дванадцаты, і часу, каб стаць прыгожай, у вас вельмі мала. Але не хвалюйцеся — зараз стомленасць як рукой зніме.

Глыбока ўздыхне некалькі разоў, расслабіцца. Вам трэба адпачыць хвілін 15—20, і гэтая часу якая дастаткова, каб зрабіць зменны кампрэсы для твару. Зварыце рамонкавы, ліпавы ці мятны чай, прадаце і яшчэ раз падарэжце, выліце ў вылітую чашку. Побач пастаўце чашку з халоднай вадой, прыгатуйце да маршавы сурэткай.

Змячыце сурэтку ў гарачым чай, аджымце, пакладзіце на твар на дзве хвіліны, потым змяніце на другой сурэткай, ачочанай халоднай вадой. Змену кампрэсаў рабіце 2—3 разы, апошні — халодны, трымайце 5 хвілін.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

А зараз — душ. Таксама кантрасты: гарачы — халодны. Калі ў вас вельмі стаміліся ногі, уздымае іх 15 хвілін: настаўце два тазы — з гарачай і халоднай вадой — і паперамна трымайце ногі 2—3 хвіліны ў кожным.

Можна ачысціць і асвятліць твар адварам аўсяных камячоў. На літр кіпючэе вадзе сталовы лыжкі камячоў, даводзяць да кіпення і астуджаюць.

"лішнія" грошы на каштоўную і карысную пакупку. Мужу застанеца толкі прызнацца вам у каханні.

Фартуна — на баку Цялюц, які любіць займацца на гародзе ці ў садку. У іх ёсць магчымасць стаць фермерамі. А калі вы надумалі купіць карову, абавязкова зрабіце гэта. Яна будзе даваць столькі малака, колькі даюць экардэсменці з альпіійскіх лугоў.

У сярэдзіне мая жанчыны-Білізны адчуваюць, што наступнае іх час. Аднойчы ўначы яны прачынуць ад нечаканага прыліву сіл і выліка жадаюць працаваць, закатаюць рукавы. І гэта вам прынесе поспех.

Ракі могуць смела гуляць у латарэю. Галоўнае — рызыкнуць, і вас чакае пазізорачны гатэль у бархатны сезон калі цёплага мора. Не адкладваючы, неабходна заняцца вывучэннем замежнай мовы.

Вельмі прыемная навіна чакае ў першы дзень новага года расчараваную ў жыцці жанчыну-Львіцу. Ухапіўшыся за саломінку, ужо праз некалькі месяцаў яна атрымае магчымасць камандаваць і на працы, і дома.

У дзяўчынак, якіх нарадзілі пад знакам Дзева, з'явіцца творчыя здольнасці. Дзяўчаты на выданні знойдуць свой шчаслівы лёс. Маладыя жанчыны нарадзяць цудоўных і здаровых дзяцей. Слава-любівыя Дзева будучы пераскокаць праз прыступкі па службовай лесвіцы. Да жанчын сарэдніх гадзіў прыйдзе другая маладосць.

Шалі. Кожная жанчына, якая нарадзілася пад гэтым знакам, зразумее, чаго яна жадае. Перыяд вантану з наступленнем новага года скончыцца. Жанчына-Шалі, на першы погляд такая нерашучая, правяць шчырасць у барацьбе за будучыню дзяцей. І даб'ецца поспеху.

Новы год — цудоўны перыяд у жыцці Скарыянаў. Пачуцці і сувязі нарадзяцца ў навагоднюю ноч і будуць развівацца на працягу трох месяцаў. Яны прывядуць да стварэння гарманічнай сям'і і да бліскавай кар'еры. Мары абавязкова збудуцца. Недахопу не будзе ні ў чым — ні ў каханні, ні ў грошах.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір жыцця.

Жанчына-Стралец пачне займацца самаадукацыяй. Не пройдзе і паўгода, як вы зможаце прадманастраваць глыбокія веды ў той ці іншай галіне навукі. А адна з вас дасягне неверагоднага — вынайдзе канцу XX стагоддзя эліксір